

ชื่อวิทยานิพนธ์ การใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวและมรดก
ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายอิสลามกับกฎหมายไทย

ผู้เขียน นายอับดุลรอเยะ บินเซ็ง

สาขาวิชา อิสลามศึกษา

ปีการศึกษา 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวและมรดก ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายอิสลามกับกฎหมายไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีวิทยาผสมวิธีภาคสนามในการจัดเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์บุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในกฎหมายครอบครัวและมรดกอิสลาม 2) ศึกษาการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในกฎหมายครอบครัวและมรดกในกฎหมายแพ่งของไทย 3) ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายอิสลามกับกฎหมายแพ่งของไทยเกี่ยวกับการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) ในกรณีครอบครัวและมรดกและ 4) เพื่อนำเสนอรูปแบบการใช้เอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวและมรดกอิสลามในประเทศไทย ศึกษาสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับกระบวนการร่างกฎหมาย พิจารณาการใช้กฎหมายครอบครัวและมรดกอิสลาม คือนักวิชาการอิสลามด้านกฎหมายอิสลาม คณะนิติศาสตร์ ผู้พิพากษาและนักกฎหมายมุสลิมจำนวน 20 คน

ผลการวิจัยพบว่าประเทศอิสลามคือ ประเทศอียิปต์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย และประเทศมาเลเซียได้บัญญัติใช้ผู้เชี่ยวชาญเอกลักษณ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในหลาย ๆ มาตรา ในกรณีนี้นักวิชาการอิสลามเห็นว่า สามารถใช้ยืนยันตัวบุคคลได้ในกรณีการปลดพราก การสลับตัวทารกตามสถานพยาบาล การยืนยันบุคคลสาบสูญและอื่นๆ ประเทศไทยได้บัญญัติการใช้ผู้เชี่ยวชาญในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้จัดตั้งสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ในสังกัดกระทรวงยุติธรรม ปีพ.ศ. 2547 แก้ไขประมวลวิธีพิจารณาความอาญาเพิ่มเติมฉบับที่ 22 ให้อำนาจเจ้าพนักงานสอบสวนรวบรวมหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ หลังจากได้เปรียบเทียบระหว่างกฎหมายไทยกับกฎหมายอิสลามแล้วพบว่ากฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งของประเทศอิสลามกำหนดใช้ผู้เชี่ยวชาญในภาพรวมมี

ความสอดคล้องกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของไทย แต่ของไทยกำหนดใช้พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ได้ชัดเจนกว่า

ส่วนรูปแบบการใช้เอกสิทธิ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรมในกฎหมายครอบครัวและมรดกอิสลามไทย ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นพ้องให้ใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านเอกสิทธิ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม(ดีเอ็นเอ)โดยให้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการใช้กฎหมายอิสลามในเขตจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสตูล พุทธศักราช 2489 ให้มีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 และให้ใช้บังคับในชั้นศาลเนื่องจากมีกฎหมายรับรองการวินิจฉัยชี้ขาด และมีความพร้อมทั้งสถานที่และบุคลากร ต่างกับสำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด การวินิจฉัยตัดสินชี้ขาดไม่มีผลทางกฎหมาย

ส่วนด้านการเตรียมตัวนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญการใช้เอกสิทธิ์บุคคลว่าด้วยสารพันธุกรรม (ดีเอ็นเอ) จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งต้องเตรียมบุคลากรมุสลิมให้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนี้ ซึ่งจะทำได้ทำให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการตรวจพิสูจน์ จะทำให้ประชาชนชาวไทยมุสลิมมีสบายใจในผลการตรวจพิสูจน์ และส่งเสริมให้มีผู้เชี่ยวชาญคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด เป็นผู้สอบผ่านระดับความเป็นผู้เชี่ยวชาญในระดับเนติบัณฑิตด้วย แต่หากไม่สามารถหามาได้ ก็ให้ใช้ผู้เชี่ยวชาญที่ไม่ใช่มุสลิมได้โดยอนุโลม

Thesis Title	The Use of Individual Identity on Genetic Regarding to Family and Heritage law, A Comparative Study between Islamic and Thai Law
Author	Mr.Abdulroya Benseng
Major Programe	Islamic Studies
Academy Year	2017

ABSTRACT

The purposes of this study were to examine the use of Individual identity on Genetic regarding to Family and Heritage law, A Comparative study between Islamic and Thai law, to compare between Islamic and Thai laws concerning the utilization of the individual identification on the genetic materials in the case of family and inheritance. Moreover, the study also aimed to present the utilization model of the individual identification on genetic materials in the eye of the two laws in Thailand. The samples of the study were 20 lawmakers and those who involved in the use of the Islamic family law and inheritance such as Islamic law scholars, judges, and lawyers. The data collection was conducted through documents and interviews.

The results of the study revealed that Muslim countries, e.g., Egypt, Saudi Arabia, Malaysia, have legislated experts in several clauses for the utilization of the individual identification on the genetic materials in the eye of Islamic family law and inheritance. Furthermore, Islamic scholars viewed that experts could use the results of DNA fingerprint for the individual identification in many cases such as severance, babies switch, and missing people. In the same vein, Thailand has also legislated the use of the experts in the code of law regarding civil and criminal procedure in 2002. Ministerial legislation was announced giving rise to the establishment of Central Institute of Forensic Science, which was under Ministry of Justice. It was later on amended into issue 21 additional criminal procedural law in 2004. The law has given inquiry officials the power to collect both scientific and non-scientific evidence. When it comes to comparing between the Islamic family law and inheritance and the Thai law regarding the use of the individual identification on the genetic materials, the study showed that the code of law regarding the use of the

experts of the Muslim countries was congruent with the code of civil and criminal procedural laws of Thailand. Additionally, the study disclosed that the civil and criminal procedural laws of Thailand apparently stipulated scientific evidence when comparing to those the Muslim countries.

In connection with the model of the employment of the individual identification in the eye of the Islamic family law and inheritance in Thailand, the results of the study suggested that the all interviewees agreed the experts who were specialized in family and inheritance lawsuit in Thailand should be utilized. The interviewees also stated that Islamic law act 1946 imposed in the area of Pattani, Narathiwat, Yala, and Satun should be amended so that it could be in line with the constitution of the Kingdom of Thailand 1997. The model should be used in the court, which was more suitable in terms of place and personnel than Islamic provincial committees. More importantly, the committees had no power and were not in a position to judge the issues. Therefore, it can be concluded that their judgement had no legal effect. If the Islamic provincial committees were needed to pass the judgement on the genetic materials issues, they initially needed to have expertise who level was barrister-at-law. However, no one was specialized in passing the judgement on the issues among the Islamic provincial committees, but there were experts on the issues in the courts.

In addition, to prepare the scholars and experts in order to utilize the individual identification on the genetic materials, the study found that the interviewees stressed the importance of the inclusion of the use of the experts in Islamic code of law. The study also revealed that it was of paramount importance to prepare Muslim officials to be an experts regarding these issues. One of the interviewees expressed that 'Muslim officials needed abilities and understanding about individual identification authentication so that they might get involved in inspecting. More importantly, Muslims in Thailand could be pleased with the authentication by the Muslim experts. Apart from what has been mentioned earlier, litigants, to some extent, would be pleased. If there were no Muslim experts, non-Muslim experts could also be flexibly used.

موضوع البحث إستخدام البصمة الوراثية في قانون الأحوال الشخصية : دراسة مقارنة
بين قانون الأحوال الشخصية الإسلامية وقانون الأحوال المدنية
التايلاندية

الباحث عبد الرزاق بن سينج

التخصص الدراسات الإسلامية

العام الجامعي 1438 هجرية

مستخلص البحث

يهدف هذا البحث إلى دراسة إستخدام البصمة الوراثية في قضايا الأحوال الشخصية في الفقه الإسلامي وفي قانون الأحوال المدنية التايلاندية ، وإجراء دراسة مقارنة بينهما في إثبات النسب والميراث وتقديم طريقة استخدام البصمة الوراثية في قانون الأحوال المدنية الإسلامية في المملكة التايلاندية . وتم جمع المعلومات المتعلقة بالدراسة من المراجع والوثائق والمقابلات الشخصية باستطلاع آراء أهل الإختصاص في الشريعة الإسلامية من العلماء والقضاة والفقهاء البالغ عددهم عشرون شخصاً. وأسفرت نتائج البحث أن العديد من الدول الإسلامية مثل مصر والسعودية وماليزيا أجازوا الأخذ بنتائج خبراء البصمة الوراثية في قضايا الأحوال الشخصية ، كما أجاز الفقهاء في الأخذ بنتائج خبراء البصمة الوراثية للتحقق من هوية الشخص في حالات كثيرة ، مثل : الخطأ في وقوع الإختلاط بين المواليد الجدد في المستشفيات وغير ذلك ، وحالات الإختطاف والبحث عن المفقودين .

في حين أصدر القانون المدني والجنائي في المملكة التايلاندية في عام 2545 بوزية بلهكان إستخدام تحليل البصمة الوراثية ، أعقبه إقامة هيئة الطب الشرعي التابعة لوزارة العدل في عام 2547 والترخيص لها بالقيام بمهامها على أساس علمي . وبعد إجراء دراسة مقارنة بين القانونين - القانون المدني التايلاندي وقانون الأحوال الشخصية في الإسلام - عن استخدام تحليل البصمة الوراثية ، تبين أن قانون الأحوال الشخصية الإسلامي أجاز استخدامها بصورة عامة متفقاً في ذلك مع القانون

التايلاندي سواء المدني أو الجنائي ، إلا أنه في القانون المدني والجنائي التايلاندي يكون أكثر تحديداً ووضوحاً واعتماداً على أدلة يقينية من قانون الأحوال الشخصية الإسلامي .
وأما عن نتائج استطلاع آراء المختصين بالشرعة الإسلامية في تايلاند عن طريقة استخدام تحليل البصمة الوراثية في قانون الأحوال الشخصية في الأربع محافظات الجنوبية الصادر عام 2489 ، فإنه يتبع حسب ما أصدره القانون المدني والجنائي التايلاندي عام 2540 وعملت به المحكمة الشرعية دون المجلس الإسلامي بكل محافظة ، لعدم توفر ذوي الكفاءة والخبرة في هذا المجال ولعدم الترخيص المسموح له، وإذا أراد المجلس الإسلامي في كل ولاية أن يتولى تحليل البصمة الوراثية فإن على من يتولى ذلك يكون حاصلاً على شهادة معترفة من قبل المحاكم العليا ، وهذا لا يكون إلا في المحكمة الشرعية وحدها .

وأما عن سُبل إعداد خبراء في البصمة الوراثية من الأقليات المسلمة في قانون الأحوال الشخصية الإسلامية في تايلاند فإن الآراء تشير إلى ضرورة توفر كفاءات متميزة في هذا المجال وإلا يبقى حال على ما هو عليه من الاعتماد على الخبر العام التايلاندي .

Prince of Songkhla University
Pattani Campus